

EN ENKEL BLÅ ÅNGA

Jag dyrkar upp låsen
Spelat med i farsen ni ser
Så sjung min sång
Men berör mig inte mer

Jag lånar Don Covay ett öra
Låter hjärtat slå några slag
Innan sms:et går iväg
Har det redan blivit en ny dag

Jag dömer ut skönhet
Somnar så lätt i det härliga
Tog på mig rollen
Gjorde det bra om vi ska va ärliga

Jag spårar efter smulor
Berättat de sagorna förut
Så blanda inte ihop slutet
Ur min skog finns bara en väg ut

Jag tänder upp mörkret
Ser allt du nånsin gör
Tänk den förbjudna tanken
Förneka lögnerna du hör

Jag smeker avbilder
Kan aldrig gå tillbaks dit
Det är något i den stämningen
Som gör att det krävs mera sprit

Jag skriker i motvinden
Förevigar ett magiskt moment
Vänta ej förgäves där bortom
Synden har du redan bekant

Jag tar det här för långt

Går villovägar i dimma
Har ett hål bakom ögat
Minnet är bara en strimma

Jag förlåter bara kärlek
Förbannar allt det andra
Menat att bli en distans
En längtan ska alltid vandra

Jag saknar mer än en gång
Flyttar närmre för att höra
Så låt det vara en lögn
Som viskas i mitt öra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren theperna med Poeter.se id #15213 innehar upphovsrätten